



פרשת ויגש

"והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף, וייטב הדבר בעיניי פרעה ובעיני עבדיו" (מ"ה, ט"ז).

מה טוב מצאו פרעה ועבדיו בשומעם זאת?..

הרמב"ן - ..כי היה להם לחרפה שימשול בהם איש נוכרי – עבד מבית אסורים יצא למלך, ועתה בבוא אליו אחים נכבדים ונודע כי הוא הגון להתיצב לפני מלכים, ישמחו כולם בדבר.

כלומר, עתה נודע ברבים כי אין הוא אסופי מן השוק, אלא בן למשפחה מכובדת ונישאת מן העם ודבר זה נקלט ונשמע טוב בעיני מצרים.

(מתוך "שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע" - ישעיהו לייבוז'ץ)

פרשת שבוע – עפר שלומי

שבת פרשת ויגש		ימי החול	
הדלקת נרות	16:18	זמן תפילין / טלית	05:42 ← 05:39
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	09:08 ← 09:05
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה 12:30, 13:30	16:18	מנחה וערבית	16:30
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	שקיעה	16:41 ← 16:39
צאת השבת	17:16	ערבית	20:10

אחות תורנית : דורית רידר



שבת
שלום

דברי הספד שרה פולק לאייזיק הוק ז"ל בשם הקבוצה

אייזיק הוק נולד בשנת 1949 במחנה עקורים בגרמניה והיגר בגיל שנתיים עם הוריו לארה"ב. הוא גדל במדינת מינסוטה בשכונת מהגרים עניה. מאוחר יותר עברה המשפחה לשכונה יהודית. אייזיק היה שובב ונהג להסתבך בצרות, אך בזכות מוחו המבריק הצטיין בלימודים וסיים תיכון כבר בגיל 16. עם מילגה מלאה לאוניברסיטה, יצא אייזיק לדרכו האקדמית ובסיום התואר הראשון זכה במילגה יוקרתית מטעם אוניברסיטת ייל, ללימודי רפואה.

ב-ייל פגש אייזיק את ג'יין, ומאז הם ביחד. לאחר תקופת ההתמחות פתחו יחד קליניקה לרפואת המשפחה במדינת מסצ'וסטס. השאיפה לחיים יהודיים הביאה אותם לעלות ארצה ב-1983, וממרכז הקליטה הגיעה המשפחה הצעירה לסעד. בשנים הראשונות עבד במרפאה בבאר-שבע, וב-1995 התחיל את הקריירה שלו כרופא של קהילת סעד.

אלא שהיסטוריית החיים של אייזיק, איננה יכולה להעביר ולו בשמץ, משהו מאופיו ותכונותיו המיוחדות.

אייזיק התעניין בתחומים רבים ומגוונים ובכל אחד מהם נעשה מומחה של ממש, תוך לימוד עצמי. את אהבתו למחשבים הפך לחלק מן הקריירה שלו, והוא עסק גם באסטרונומיה, צפרות, צילום, גינון, תכנון ועיצוב הבית, באפייה ובבישול. בכל אחד מן התחומים האלה הגיע להישגים מרשימים. היה מאסטר שף רציני ואהב לפנק את המשפחה בסעודות מפוארות שהוגשו על כלי חרסינה מיובאים. הוא אהב לטייל עם ג'יין בעולם, ובסיום כל טיול, החל לתכנן את המסע הבא. אייזיק אהב מאד שופינג, ובעיקר אהב לגלות מכשירי חשמל וגדג'טים שטרם נראו במקומותינו.. ולהזמין אותם דרך האינטרנט.

ד"ר אייזיק, אנחנו כקהילה זכינו שהיית רופא המשפחה שלנו במשך עשרים שנה. כאשר חבר קבוץ נמצא בתפקיד של "משרת ציבור", הציבור מצפה לשרות זמין ומיידי בכל שעות היממה. אצל רופא בקבוץ העול קשה שבעתיים. במשך כל השנים הקשבת לנו, טיפלת בנו, ודאגת לבריאותנו במסירות אין קץ. לא חסכת מאמץ כדי להגיע לאבחנה ולמצוא את שילוב התרופות הנכון. ידענו והרגשנו שאנחנו בידיים טובות.

בכל קבוצה של אנשים, ובוודאי בקבוץ, יש כאלה שבלעדיהם הקבוץ כבר לא נשאר כפי שהיה. הקבוצה הזו אקסקלוסיבית ומורכבת מאנשים שתרומתם לחברה בולטת באופן מיוחד. אתה יכול להיות סמוך ובטוח שגם אתה שייך לקבוצה המיוחדת הזו, בזכות השנים הארוכות שבהן העמדת את עצמך לרשות הכלל ללא סייגים, טענות, ובקשות מיוחדות.

כמה אירוני הוא, שדווקא בחג שכולו אור – כבה נרך, שהעניק לכולנו אור ומזור.

לג'יין, ליעקב, שרה, עזרא, שפרה וחיים, ולכל בני המשפחה :

משפחת סעד מחבקת אתכם וכואבת אתכם את לכתו של אייזיק היקר שלנו.

יהי זכרו ברוך.

שפרה הוק נפרדת מאביה

דברי פרידה מאבא.

לפי ההלכה, בחנוכה אין אומרים קדיש גדול, דברי הספד ועוד. יצא לאבא שלי טוב – הוא שנא טקסים ארוכים, אז גם אני אקצר כדי שתהיה לו הלוויה כמו שהוא היה רוצה.

יום הנישואים של ההורים שלי חל בנר שמיני של חנוכה. בנר שמיני הזה הם היו אמורים לחגוג 44 שנות נישואין.

שאלתי את אמא שלי מה הדבר שהיה לה הכי טוב עם אבא במשך כל השנים הללו, היא אמרה שהיו לה חיים מאוד מעניינים איתו, כי היו לו הרבה תחומי עניין והוא משך אותה לתוך עולמו. דבר נוסף שהיא העריכה מאוד הוא שהוא היה מבשל, ומעצב, ובאופן כללי לא נהג לפי תפקידי מגדר בזוגיות שלהם, והיא רואה איך זה השפיע על הבנים שלה והמשפחות שהם בנו לטובה.

אבא שלי היה איש מאוד סקרן והיו לו הרבה מאוד תחביבים, ובכולם הוא התמקצע, שום דבר לא נעשה בצורה חובבנית – את תכונת הפרפקציוניזם הזו הוא גם העביר אלינו הילדים.

כשאבא התעניין ביפן, אז הבית התמלא ביפן, תמונות, ספרים, כלי מטבח והגשה, הכין ארוחות יפניות ולימד אותנו לאכול בצ'ופסטיקס. כשהתעניין בתוכים הבית התמלא בספרים על תוכים, כלובים של תוכים ולבסוף תוכים, ואז הגיע הנרי – התוכי שהיה איתנו 16 שנה כבן בית קולני ונשכן.

תמיד היו בבית מגזינים של מדע ואבא מאוד אהב והעריך והקיף את עצמו בידע. הוא אהב ללמוד כל דבר לעומק, ונהנה מהידע והלמידה. היה לו ידע כללי מאוד נרחב ודאג להעביר לנו אותו.

לאבא היה מאוד חשוב החינוך שלנו בדגש על השכלה רחבה, ובמשך כל הילדות שלנו הוא התעקש ודאג לכך שנקבל את החינוך הכי טוב שיכולנו לקבל. גם בנכדים הוא השקיע זמן ומאמץ בהעשרתם.

אבא תמיד היה אוזן קשבת לבעיות שלנו בחיים האישיים והמקצועיים, ידע ליעץ ולתמוך, ותמיד היה בצד שלנו.

אבא שלי לא היה אדם שהביע את הרגשות שלו כ"כ במילים, אבל הוא היה אבא מאוד חם ואוהב ואני זוכרת בחיבה רבה שבתות שבהן היינו מתכרבלים ביחד על הספה וקוראים ספרים ביחד. הזכרון הזה מרגיש לי כמו בית.

לבסוף, אני רוצה להגיד לו כמה מילים באנגלית, כי זו השפה שבה דיברתי איתו תמיד :

Dad,

Yesterday, before you passed, I told you I loved you and said good night, but I didn't say thank you. I want to take this chance to thank you for being my father. You made me who I am.

You weren't always an easygoing person. You knew what you wanted, and exactly how you wanted it done. It has passed on to us kids as well. It made us be good, very good, at what we do and what we expect of ourselves and others.

Someone told me a while ago, that I'm a demanding daughter. I tell you, I'm only demanding as my father taught me.

May you rest in peace

נוח על משכבך בשלום.

לזכור ולא לשכוח

לרגל עשרה בטבת נארח את: דבי גולן – נשיאת עמותת "עתיד במדבר".

"השואה מזווית אחרת: הגיבורים העלומים מנתיבות – יהדות ברה"מ במלה"ע השנייה".

הצצה לסיפוריהם המרתקים והמרגשים של עולים דוברי רוסית בעיר השכנה, שנחשפו במהלך פרויקט תיעודי בין-דורי מיוחד והלקח שלהם לנו היום בישראל.



יום שני, ט' בטבת, 17.12, במועדון לחבר.

הזיכור מולאן – ואדנת תרבות

זמני עשרה בטבת תשע"ט – יום ע"ש

04: 59 - תחילת הצום.

06: 00 - שחרית א'.

06: 45 - שחרית ב'.

08: 20 - שחרית ג' (בבית ספר דע"ת).

13: 00 - מנחה גדולה.

16: 10 - תפילת מנחה קהילתית.

שיעור מפי הרב ארי בענייני דיומא.

16: 55 – ערבית.

16: 59 - סוף הצום.

20: 10 - ערבית.



"כֹּה אָמַר ה' צֶב־אוֹת צוֹם הָרְבִיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית יְהוָה לְשָׁשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה וּלְמַעֲדִים טוֹבִים וְהָאֻמָּת וְהַשָּׁלוֹם אָהָבוּ".

(זכריה ח, י"ט)

אחרי השחרור

הדברים מפורסמים בשבת שלפני יום הקדיש הכללי י' בטבת, והפעם מזווית מעודדת..

אחרי שפירנצה שוחררה מהגרמנים על ידי בעלות הברית ובהם הבריגדה מארץ ישראל, שני חיילים מן הבריגדה פתחו מחדש את בית הספר היהודי כדי לעזור לילדים לשוב לאט לאט לילדותם. שני החיילים היו אריה אבישר ואליהו לוביצקי. אליהו היה בן קיבוץ שאיני יודעת את שמו ואריה היה ירושלמי בוגר סמינר למורים בית הכרם.

בכל בוקר קיבלנו אחי ואני וכל הילדים ארוחת בוקר, כי האוכל היה חסר בימים ההם, ואחר כך נכנסנו לכיתות ויכולנו להבחין אלו מבני גילנו חסרים. בכיתות למדנו הכל וגם עברית ושירי ארץ ישראל, חוץ מזה גם העלינו הצגות, הזכורה לי ביותר לפי השיר ב"ערוגת הגינה" של ח. נ. ביאליק.

בבית הספר הועסקו על ידי שני החיילים האלה, צעירים יהודים שדאגו לנו לארוחות הבוקר ועסקו בעוד מטלות שונות, בכך הם היטיבו גם עם הצעירים הנ"ל.

אחרי חודשים ספורים החל המסע שלנו לארץ ישראל. בנקודה זו גילינו שאיננו יודעים ממש עברית.

הקשר עם אריה אבישר נשמר גם בארץ. הוא גר בירושלים בבית הכרם וגם אנחנו היינו ירושלמים, ומדי פעם היינו אחי ואני נוסעים לבקר אותו. יום אחד הגענו והוא היה חולה, ישבנו ליד מיטתו וכדרכנו שוחחנו אתו, הוא התעניין בעיקר במעשינו. פתאום ראינו שעל הקיר ליד המיטה תלויה שרשרת זהב עם צלב, שאלנו אותו מה זה צריך להיות והוא התחיל לספר.

"אתם אולי זוכרים שבבית הספר בפירנצה אחרי השחרור הייתה ילדה שעמדה תמיד ליד הגדר ובכתה. הרגשתי לא נוח אז הלכתי לדוד שלה שאצלו היא גרה והתעניינתי בנושא. הדוד לא ידע מה הסיבה, אבל הוא החליט לברר אצל אחייניתו אם זה בגלל שהוריה נעלמו או בגלל משהו אחר. היא ספרה שבכל יום בדרכה לבית הספר באחת מפינות הרחובות ממתינות לה נזירות מן המנזר בו הסתתרה ועושות לה שטיפת מוח כדי שהיא תחזור למנזר. אחרי ששמעתי וגם הלכתי לאותו אזור עליו סיפרה להיווכח בעצמי, ואכן היו שם נזירות שפנו אליה. פניתי לארכיבישוף של פירנצה, השומרים לא הסכימו להכניס אותי, אבל השתמשתי בכוחי כחייל ונכנסתי, הארכיבישוף הושיט לי את ידו ורצה שאנשק את הטבעת עם הצלב אמרתי לו בנימוס שאני יהודי ולא אנשק. כששמע את הסיפור הבטיח לטפל בדבר ואכן הבכי הסתיים.

אחרי כמה חודשים כשהצבא הודיע לי שהוא מעביר אותי למקום אחר הלכתי להיפרד מכל האנשים שהיה לי קשר אתם וכך הגעתי גם לדוד של הילדה. נפרדנו ויצאתי מהווילה שלו ובדרכי לשער שמעתי "אריה, אריה חכה רגע" אחריי רצה הילדה הבוכיה והושיטה לי את השרשרת שלה עם הצלב "אני לא צריכה את זה יותר" היא אמרה: "זאת השרשרת שראיתם, היא המפתח שלי לגן עדן." התרגשנו מן הסיפור.

אריה אבישר הקים את בית ספר תדמור למלונאות הוא בלט מאוד בעשייה למען המדינה, אך לדאבונו המפתח שימש אותו בגיל צעיר מדי.

הוא נפטר בגיל 47. נזכור אותו תמיד.

jele קאסלס 1610 אפרון

גרסת הבא"י – הפרשת ו'ע

לכבוד בר המצווה של בנו, תבור לזר שיחול השבת

מאות שנים כבר נמשך הפולמוס הפרשני סביב מניעיו של יוסף ב"תרגיל" שעשה לאחיו, ולכלל התנהלותו בפרשות 'מקץ' ו'ויגש', מאז מונה למשנה למלך מצרים ועד שהחליט להתגלות בפני אחיו. אחת מנקודות הקושי המרכזיות נובעת מהעובדה שיוסף, למרות תפקידו הרם, לא שולח שליח לארץ כנען הסמוכה כדי להודיע לאביו שהוא בחיים, ומשאיר אותו לרדת ביגון שאולה.

הרמב"ן מציע שיוסף במעשיו מנסה להגשים ולהחיות את חלומותיו ולעצב מציאות שתתאים לחלומות. רק לאחר שהתגשמו חלומותיו הוא מסיר את התחפושת ומתגלה בזהותו האמיתית. **בעל העקידה** – ר' **יצחק עראמה**, מתנגד בתוקף לגישה זו הן מההיבט הפרשני והן מההיבט המוסרי – מי התיר לך, יוסף, לענות כך את אביך ולגרום סבל רב לאחיד, רק כדי לנסות להגשים את חלומותיך. ובלשונו החריפה: "הנותן חלומות יגיש פתרונם. גם שתראה סכלות עצומה שישתדל אדם לקיים חלומותיו, שהרי הם דברים שייעשו שלא מדעת בעלים".

ר' **יצחק מפרש** אחרת וטוען שיוסף במעשיו בחן את אחיו וניסה לוודא שאכן חזרו בתשובה, תיקנו דרכיהם וחידשו את האחוה והערבות ביניהם "כי עבדך ערב את הנער...". בדורנו אוחז בשיטה זו **הרב יעקב מדן** ומוסיף שיוסף מנסה להעביר את אחיו "תשובת המשקל". כל התחבולות נועדו לשוב ולהעמיד את האחים במבחן, בו ביכולתם להיפטר מבנה של רחל הגורם להם צרות. רק כאשר הוא נוכח לדעת שאכן שבו בתשובה, הוא מתגלה בפניהם. מלבד הקושי המוסרי שאינו נפתר (וכי תפקידו של יוסף להחזיר את אחיו בתשובה!) מעורר פירוש זה קושי פרשני לא פשוט, שהרי שליחו של יוסף, המכונה בתורה "המליץ" כבר שמע את האחים מצטערים ומתחרטים על מעשיהם "אבל אשמים אנחנו על אחינו..." מטעם זה ומטעמים נוספים, מתפלמס **הרב יואל בן-נון** עם גישה זו, דוחה אותה ומציע גישה חדשה להבנת הסיפור:

הרב יואל בן-נון מנסה להיכנס לראשו של יוסף, ולראות את המציאות מנקודת מבטו – כפי שבדורות הקודמים, בן אחד נבחר והשני נדחה, כך גם בבית יעקב – בכור לאה נבחר להמשיך את השושלת ובכור רחל משולח ומורחק. אחרת, מדוע שולח אותו יעקב אל אחיו, כאשר הוא יודע ששונאים אותו? ומדוע לא מנסה יעקב למוצאו ולהשיבו? (יוסף אינו יודע שאביו בטוח שהוא מת). לכן, כאשר פוגש יוסף את האחים, הוא אינו רואה טעם לשוב בכוח לחיק המשפחה ולעורר מחדש את כל המלחמות הישנות. כל רצונו הוא להציל את אחיו הקטן מגורל דומה לשלו, ולשם כך כל התרגיל המורכב. לשיטתו של הרב יואל, רק כאשר יוסף מבין את טעותו בהבנת המציאות, כשהוא שומע מדברי יהודה שאביו מתאבל על מותו, הוא נשבר ומתגלה בפני אחיו.

לדעתי פירוש זה, המיישב קשיים רבים, עדיין אינו מניח את הדעת באשר לסיבת התגלותו של יוסף בפני האחים. **ברצוני להציע הסבר אחר**. יוסף אכן מנסה להביא אליו את בנימין ולהתנתק מאחיו ומבית אביו, אך כאשר העניינים יוצאים משליטתו – האחים מסרבים להתנכר לבנימין (שכמו אימו – גונב "תשמיש קדושה" חשוב, וכמו אחיו – מופלה לטובה ומקבל "תוספת"), מחליטים לחזור ביחד כולם, מסרבים לעזוב ללא בנימין ולשוב להתפצל – **פתאום מתבהרת ליוסף התמונה. פתאום נזכר יוסף בנבואה העתיקה והמשונה שעוברת במסורת במשפחה**: "גַּר יִהְיֶה זֶרְעֶךָ בְּאֶרֶץ לֹא לְהֵם" – והוא מבין מי הוא "הבמא" האמיתי הניצב מאחורי הקלעים ומחולל את האירועים. נראה שכשיוסף אומר לאחיו "יַעֲתָה אֶל-תַּעֲצָבוֹ, וְאֶל-יִחַר בְּעֵינֶיכֶם, כִּי-מִכְרַתֶּם אֹתִי הֵנָּה, כִּי לְמִחְיָה שְׁלַחְנִי אֶל-לְהִים לְפָנֶיכֶם..." הוא בעצם אומר לעצמו – "אל תעצב ואל תכעס על כל השנים של הבדידות והגעגועים, כי הכול חלק מהתכנית האלוקית, המורכבת והנסתרת להביא את בני ישראל למצרים". רק עתה יוסף מפנים

לעומק את העובדה שהוא איננו במרכז, ולא חלומותיו הן המעצבים את המציאות, כפי שיאמר וידגיש בהמשך לאחיו, בפסוקים המסיימים את ספר בראשית ומסכמים את כל המהלך המפותל שעוברים בני יעקב בהפיכתם לעם ישראל: "הִתַּחַת אֶ-לֹהִים, אָנִי?!"... אֶ-לֹהִים חֲשָׁבָה לְטָבָה, לְמַעַן עֲשֶׂה כִּיּוֹם הַזֶּה..."

נראה לי שסיפור לאומי מכריע ומעצב זה, יכול גם לגעת בכל אחד מאיתנו וללמד אותנו שיעור חשוב לחיים - כנראה שרובנו לא נזרק לבור, נימכר לעבדות או נהפך למשנה למלך, אך גם לנו תובנותיו של יוסף יכולות לסייע רבות - להתמודד עם הצלחות, כישלונות, כוח השפעה רב או חוסר אונים. אם נאמץ לעצמנו צניעות, אורך רוח, אמונה בעצמנו ובאל, נדע לצלוח את הפסגות המיוחדות והבורות העמוקים של חיינו, ביתר רכות ונחת, יד-ביד עם חברינו ומשפחתנו ובסוף בעזרת ה' גם נגשים את חלומותינו.

אליאב אלז

הזמנה לקידוש

אנו שמחים להזמין את הציבור לקידוש קהילתי לכבוד בר המצווה של בנו תבור

השבת פרשת "ויגש", בשעה 11.00 במועדון לחבר.

סלצית ואליאב אלז



אתמול אלז - מלך טוב לבד המצווה

לסלצית ואליאב, רותי ודני ולכל המשפחה

איחולים למשפחה ולנחת!

מבצע מתמיד חוזר!

החל מיום ראשון הקרוב, מדי ערב בשעה 19:55 בבית המדרש, ילדי כיתות ג'-ח' לומדים ומסיימים מסכת מכות!

מוזמנים מתמידים ומתמידות ותיקים וותיקות, חדשים וחדשות.

גם ההורים היכולים ומעניינים להצטרף ללימוד מוזמנים בשמחה!

בברכת 'גם אני מתמיד בסעד'!

וצרות חינוך ודת

הנרות הלא נאמרים והלא כבים - סיפור קצר על חנוכה

כילד הבטתי ערב ערב בנרות החנוכייה וליבי רחב וכאב בעת ובעונה אחת.

רחב - מאור שמחת החג, וכאב - שמחת עניים, המונים פרוטותיהם בחשיכה הגוברת, את הידלדלות מניין הימים הנותרים בקופת החג והחופש. הגם, שכך רצים להם הימים גם בחולם של רגלי ישראל בסתיו ובאביב, אך בחנוכה נדמה היה לי שאחד מתפקידי הנרות הוא למנות ולהטיח בפני בחגיגות מרושעת משהו - נר שלישי... נר רביעי... נשאר רק... כך וכך ימים.

אבי לעומת זאת נראה היה כזוהר ומזדקף, במלא קומתו הנמוכה מוצקה וחייכנית, ככל שעברו ימי חנוכה. למרות ש"יהודי של חגים" מושבע היה ולחנוכה אצלו, כמו לכל חג ומועד היה הצבע, הריח, הניגון והאקססוריו משלו. בכולם קיים בכל לב ונפש את מצוות "ושמחת בחגך", הרי שדווקא בחנוכה נדמה היה כחותר אל סופו במצח נטוי ונחוש.

וזאת יש לדעת, אבי היה ה"תרבותניק" (מרכז וועדת תרבות) של הקיבוץ שנים רבות. וככזה היווה חנוכה עבורו תיק כבד בעיבורו של חורף. כיצד, בשם השם, למלא בתוכן ופעילות 6-7 ערבי חג. אם פסח וסוכות גזרו מימי החול את השבתונים בפתיחתם וסגירתם (שהיו, לכל הדעות והאסיפות והמניינים, תיק של וועדת דת) הרי שחילוניותו הבסיסית של חנוכה, שנעדר ממנו "מקרא קודש", הטילה את כל מעמסת ערבי ותוכני החג על כתפיה של וועדת תרבות. כתפיו של אבי שלי. עליו השלום.

כבר במוצאי שמחה תורה היה מגרד אבי את מצחו, שיוזע כהוגן בהקפות אותו בוקר, ואגב פיקוד על קיפול סוכה היה מתחיל להריץ בראשו כיצד ימלא, בעזרת ה' ישתבח שמו וחברי הקבוצה אם יאות ליבם, ערבי תרבות בזה אחר זה. תרבות עוד הייתה בקיבוץ דבר שיוצרים (ולא רק צורכים), טלוויזיות עוד לא היו בבתי החברים למלא ערביהם וקופת הקיבוץ הוכיחה שוב ושוב שבינה לפך השמן אין כלום מן המשותף והיא מתכלה תדיר עד שנאלץ לקום ה"חנן" התורן (שם קבוע של גזברים) באסיפה, ולומר לחברים שיש להדק את החגורה.

וכך, אל מול אתגר אדיר, חמוש במעות מועטות אך דמיון פורה יצא אבי מידי ר"ח מרחשוון למלחמת חנוכה שלו. מטליא שני ערבי חג בהופעות זולות וצנועות מבחוץ שעיקר ההוצאות בגינן נסב על שליחת הטרזיט הקיבוצי עם נהג המשק חסר המעש לאסוף את הלהקה התורנית ולהחזירה למקומה בתום הערב. וכך זכינו וזכו כל בית הקיבוץ לשובב נפשנו ולהכיר ארצנו ואורחותיה בשמענו למשל את האופרה של קיבוץ העוקץ (מאוחד) או מקהלת מתנ"ס מעלה חרובים בערב משירי לוחמים, חלוצים ותופרות או את שלישית הייקים ממועדון רוטרי בנווה יובלות שבאו להנעים את ערב החג בחידות לשון, לצון והיגיון שאיש לא פתר עד היום ובעטיין (או יותר נכון בגין חברים מסוימים שהתעקשו להמשיך לחפור בחידות אלו בשכבם, בקומם ובנוהגם) התרחשו כמה וכמה תאונות בימים שאחרי. להקות כאלו ואחרות, (שעליהן למד אבי מתרבותניקים קולגות ממשקי האזור והתנועה שהיו נפגשים בכנסים השונים ומחליפים, בקול נמוך כממתקי סוד, ידיעות על להקות, מופיעים והרכבים שדרישותיהם צנועות ותפוקתם מיטבית.

אך בכל זה היה לכסות ערב אחד או שניים וכל זה היה אלא כפרפראת למנת העמל והיגון הכרוכים בהרמה אגדית כמעט של שלשה ארבעה ערבים פנימיים. אך כגיבור אותה אגדה בז אבי לחוקי הטבע ונסיבות הגורל ובכל שנה היה ממריא כנשר דואה וסוקר את כלל האיננוטר הקיבוצי, מסתער ומתרוצץ, מדבר עם ההיא בארוחת הערב ועם ההוא בסוף שחרית. מדווש באופניו המסיביות והכבדות בין הרפת לנגריה ובין בתי הפעוטים מצד אחד של הקיבוץ

לממלכות בני הנוער, ששוכנו מן העבר האחר, על הציר בין משק החי (שרק בקיבוצנו נקרא בכנות מרשימה "משק ילדים") לבית הכנסת, כמו לומר ולהזכיר לבני ובנות המשק מניין באו ולאן הם אמורים ללכת.

ובאורח פלא, כפך השמן, כבר מתבן או זהב מקש עלו ובאו על שולחנו התרבותי של הקיבוץ מידי שנה בשנה ערבים ומופעים בהפקה עצמית אוטרקית נטו. רפתנים מספרים (במלל, תמונה וצליל) על "שולה" (פרה נאוה ואהובה), יוגבים (שמחוץ לחגים נקראו גד"שניקים וחולקו כבמשפחות המאפיה בין משפחת שלחין למשפחת פלחה, וסבלו בחורף משעמום וביטול ימי עבודה רבים וניאותו לכן להצעת תחנוני אבי) בהומאז', גדוש הומור וזיופים לציזטרון מחד ולמבשלות מאידך ועוד ועוד הרכבים וציוותים ונושאים ורטרוספקטיבות.. וביניהם כמובן ערבים הבנויים על אותם מאות בני משק המסודרים בבתיים וגילים, ערוכים כגדודים צייתנים ומלאי מוטיבציה לכל משא ומסע ומסה ומריבה כחומר ביד במאי הבית האהוב, שמנעד פניו וגופו והמניירות הבימתיות שלו כמו נחרטו עם השנים בפניהם של ילדי משק רבים כל כך.. ועם מחסן תחפושות ענק בגבך וגריה (שרק המו"מ עם מנהלה שמוט הסיגריה המתפרקת עלה לאבי בחצי מחודש כסלו, חזרה שלו עצמו לעשן וכמה קמטים במצח הרחב) מרימה תפאורה לתפארת, לא ידענו כל מחסור ובפינתנו הכה קטנה בעולם ידענו אור ואושר ונצח.

וכך עברו ימי החנוכה. אבי מדליק נרותיו כהלל אך כתפיו כשמאי נדמות, בתחילה עמוסות משא שמונה משטח שכמות, וככל שנקפו הימים ונמסו נמוגו הנרות מול עיניי הכלות, הלכו הן והזדקפו. בטעמיו של הלל בימים האחרונים של חנוכה, בעוד האחרים והעולם מסכינים ליבם לטביעה המחודשת בעולה של שגרה ובוצו של טבת, מצא אבי מידי שנה פעמי גאולה כמו פדה שוב בשלום נפשו שהתרוממה לה מעלה מעלה אל "אלי אתה ואודך" ושם שהתה עד עשרה בטבת.

מאצון (קנה) אף אמי

שיפוף והרחבת בית הכנסת

לאחר תקופה ארוכה בה בית הכנסת לא עבר שיפוף רציני ולאור הגידול הדמוגרפי המבורך בקיבוצנו, ומתוך הבנה כי יש לבצע התאמות (שיפוף / הרחבה) בין מצבו של בית הכנסת ובין מצב הקהילה כיום, ברצוננו להביא את העניין לדיון קהילתי במהלך השנה הקרובה.

בשלב זה, אנו מרכיבים צוות שיהיה אחראי על קידום והנעת התהליך. הצוות יורכב מנציגי ועדות דת ותכנון ואנו מזמינים אנשים נוספים המרגישים שהעניין בליבם ורוצים לקחת חלק פעיל בצוות לפנות אלינו בהקדם. חשוב לציין כי מספר המקומות מוגבל ושהצוות יתכנס לפגישות עבודה פעם בשבועיים.

אנשים שאינם רוצים להימנות על חברי הצוות, אך העניין חשוב להם וברצונם להשמיע את אשר על ליבם בסוגיה זו, יוכלו, בהמשך, לפנות לכל אחד מחברי הצוות.

ברור לנו כי מדובר בתהליך ארוך ומורכב הכרוך בסוגיות מהותיות שונות. התהליך ילווה אותנו לאורך השנה הקרובה (לפחות) ובמהלכו נשתדל לשמוע את כולם ולהתייחס לדעות השונות.

דני סמאל ואקמה כספי-ניר

האסדרת "בני אסתר"

סיפרה לנו אתי רוס, אשתו של מושקו ז"ל (בנם של גינאי ז"ל וציפי תבלי"א).

מושקו עבד מטעם המשרד לאיכות הסביבה ברשות הנחלים (הניקוז), ומטעם המועצה האזורית שפיר, ומטעם עצמו בהתנדבות: שיקום נחלים. פיתוח נחלים. שילוב של פעילויות חינוכיות ותרבותיות וכן תרבות הפנאי, סביב נחלים ושטחים פתוחים.

אתי סיפרה על הפרויקטים הרבים בטבע שנמצאים בסביבת המגורים של כל אחד. ה"טבע הצנוע" מקומות זנוחים ולא מוכרים שמושקו הפך למסלולי טיול ובילוי, למצפורים ולטיולי אופניים או הליכה.

מושקו נהג לומר: "שלא צריך להגיע עד הגראנד קניון, או להיות בנוף בסדר גודל של היוסמיטי, כדי לחוש את העונג הצרור שבהתמזגות עם הטבע."

בחיי היום יום הקרובים אלינו יש לנו "טבע צנוע", (כך קראו בני משפחתו לאתר באינטרנט).

מושקו סייר עם מטיילים רבים ובסירורו תיבל תמיד את ההדרכה בהיסטוריה של המקום ובקטעי ספרות ושירה שמתאימים למקום.

הוא הצליח לגייס ולארגן הרבה מאד רשויות וגופים ולשכנעם להירתם לטיפול והשקעה בכל המקומות הללו. מושקו פעל ביסודיות, ובהערכה רבה לפועלים שעבדו בשטח, הכיר את כולם והתייחס אליהם באהבה רבה.

בכל בקעת שפיר הגדולה, שכלולים בה גם אשקלון קריית גת אשדוד - רדיוס רחב מאד, הוא יצר מקומות רבים לבילוי בטבע.

הפרויקט האחרון שלו היה: "מצפור מושקו רוס", שבסוף ימיו עוד הספיק ל"גזור את הסרט". המקום צופה על בקעת שפיר הגדולה. כשהמקום התגלה על ידו, הוא היה מצבור של פסולת חקלאית. מושקו, בעזרת גורמים רבים, הצליח להפוך את האתר למקום יפה ומטופח, שנוח לטיולים ברכב, ברגל, ובאופניים.

חנה'ה אלקרע



הודעות מסניף "בני אקריבא"

לכל החניכים היקרים (חבריא א' וב')

מועדי פעילויות בחודש הקרוב - אנא שריינו את התאריכים:

יום חמישי, י"ב בטבת, 20.12 – מסע חולצה סניפי.

כ"א בטבת (שבת), 29.12 – שבת עמותה עם עמותת "משען למרפא" כחלק משבוע יובל.

כ"ו בטבת (שבת), 3.1.19 – יום סבב"א: פעילות מיוחדת עם הסבים והסבתות כחלק משבוע "סבא וסבתא"

(מומלץ ליצור איתם קשר, כבר עכשיו, ולשריין את היום).

פרטים על פעילויות נוספות – בקרוב.

103 הסניף והקואלונרית - אלה

דוח'נוק כסלו

חודש כסלו - בחינוך החברתי הוא חודש עמוס ומלא אור! נושא החודש היה "גבורה". לצערנו בתחילת החודש הילדים נאלצו להוכיח את גבורתם אל מול האזעקות והטילים שנורו עלינו ממערב. בעקבות המצב הבטחוני הגיעו אלינו לא מעט תרומות של הפעלות הפגתיות, ממתקים, מכתבי עידוד ומשחקים מכל רחבי הארץ. התרגשנו לקבל את החיבוק החם מכל רחבי הארץ.

עוד בנושא "גבורה" - הילדים עסקו בדמויות שונות של גיבורים ודנו בשאלה: מיהו בעיניי גיבור? עברו מסלולי מכשולים ואתגרים, וזיהו בעצמם תכונות של גיבורים!

שבת ארגון של בני-עקיבא - נחגגה בסוף השבוע של סבב הלחימה, לאחר אי-וודאות אם נוכל לקיים את השבת-המדריכים והקומונרית התגייסו ותוך 3 ימים סיימו את כל המשימות ו'הרימו' שבת ארגון לתפארת שרוממה את מצב הרוח לכל החניכים וההורים! יישר כח לצוות ההדרכה שלנו: צור ברביץ, נעם ג'קסון, הלל אהרון, ליאור אבן צור, בניה שילר, מיה אייל, נעם גינזברג, רז לנדאו, אודם הימן, אוריה סט, נעמה וידס, ישי סמיט, רוני אש, דפנה סולומון ודרור ישראל נימן- על ההשקעה הרבה והתוצאות האיכותיות! אשרינו שיש לנו נוער כזה. ועוד ברכה מיוחדת לקומונרית אליה אהרון, שהובילה את הסניף במהלך החודש באחריות, בנחישות ובשמחה. זכינו.

חנוכה הגיע ואתו יריד הצדקה המסורתי שארגנה השנה רננה יערי בעזרת צוות החינוך החברתי והילדים! לכל קבוצת גיל היתה משימה, ויחד הפקנו ערב קהילתי נעים, ססגוני וטעים, שכל הכנסותיו קודש למועדונית "מלאכי הנגב" לילדים בעלי צרכים מיוחדים במועצה שלנו.

בחנוכה יצאו כל שכבות הגיל לטיולים ברחבי הארץ- הטיולים היו בסימן "סרגל מאמץ" תוכנית טיולים לחינוך החברתי שנבנתה ע"י צביקה פורגס, חבר ועדת חינוך, שמטרתה לחבר את הילדים לאהבת וידיעת הארץ "דרך הרגליים", ולהתרגל לצעידה במסלולים מאתגרים אך מותאמי גיל. את הטיולים הדריכו מדריכים מקצועיים שהוסיפו לטיולים תוכן ועניין. הילדים חזרו מרוצים ומסופקים.

גיוס לאבוקדו - נושא עבודת הילדים נמצא כל הזמן על הפרק- כיצד מחדדו אנו מחנכים ילדים לאחריות, ונתינה ומחברים אותם לענפי המשק- ומאידך עומדים בחוקי מדינת ישראל בנוגע לעבודת נוער. בחנוכה קיימנו פרויקט גיוס נוער לקטיף אבוקדו (כאשר יש מדריך עם הקבוצה- וזה מוגדר פרויקט חינוכי- מותר להעסיק ילדים מתחת לגיל 14) בהובלת דותן גולדנברג שדאג גם להעשיר את הילדים בידע על הפרי, ולציפר אותם. אין ספק שענף האבוקדו גייס לעצמו גם עובדים לעתיד ☺

אם ישנם ענפים נוספים שמעוניינים לקיים פרויקטים כאלה בחופשות- מוזמנים לפנות אל מדריכי הנוער- אריאל ועדי סאסי והדר קאופמן. אנו רואים בכך ערך רב.

כעת אנו נכנסים לתקופה ארוכה של שגרה, זמן שמאפשר את העמקת התהליכים החינוכיים בקבוצות, וביסוסם.

בתפילה להמשך חורף בריא, שמח וגשום,

אפרת life

הקמת מאגר מידע פנסיוני קיבוץ סעד - יו"א איטל דערק

לחברים שלום רב!

הביטחון הסוציאלי ובתוכו הביטוח הפנסיוני הינו מהנושאים החשובים ביותר לחבר, ולפיכך זוכה לתשומת לב מרבית של המזכירות. על מנת שנוכל לנהל נכון את הפנסיה שלנו, כך שכל אחד יקבל את המגיע לו על פי החלטות הקיבוץ בבוא היום, צריכים לדאוג ראשית כל, להפריש מידי חודש לקופת הפנסיה.

בנוסף אנו צריכים בסיס נתונים מעודכן של הצבירות הפנסיוניות של החברים וההפקדות לחסכון פנסיוני עבורם.

למה צריך בסיס מידע מעודכן- בהתאם ל"תקנות ערבות הדדית בקיבוץ המתחדש", הקיבוץ מחויב לשלם פנסיה לחבריו- השלמה לגמלה פנסיונית בהגיעם לגיל פרישה. בכדי שהקיבוץ יוכל לקיים התחייבויותיו באופן הולם לחברים בגיל פרישה, נדרשים איפוא גם מקורות הולמים וגם מיפוי ראוי של הצרכים האקטואריים ומקורות החבר. **בנוסף, גילוי נאות-** לקראת סוף שנת 2015 הוציא רשם האגודות, הוראה המטילה על הקיבוץ את חובת איסוף הנתונים ודיווחם !! גם כחלק מן הדו"חות הכספיים החשבונאיים דבר שמטיל עלינו מעתה והלאה נטל חדש שעלינו להתמודד עימו כראוי.

מי החברה שתפעיל- המזכירות בישיבתה ב 29.5.18 הציבה יעד להקמת מסלוקה פנסיונית. לאחר בחינת כמה חלופות, בחרה הנהלת הקיבוץ לקבל שירות מחברת יעוץ "טנא- מבט" לה ניסיון בעבודה עם למעלה ממאה קיבוצים וניסיון רב בתחום הפנסיוני בכלל ובתחום הקיבוצים בפרט.

איסוף הנתונים- האיסוף יערך באמצעות המסלוקה הפנסיונית – המסלוקה הפנסיונית הינו **גוף הפועל ביוזמת משרד האוצר ובפיקוחו**. מאחר והנתונים המתקבלים אודות החבר מהמסלוקה כוללים מידע רב שחשוב לחבר, ואינו מעניינו של הקיבוץ, התנאי לעבודה עם המסלוקה דרך תכנת "טנא" הוא חתימת הסכם בין החבר, הקיבוץ וטנא שעניינו בתמצית הוא – **הנתונים שהקיבוץ יכול לראות הם אך ורק נתוני הצבירה וההפקדות ששייכים לקיבוץ**, והחבר יכול להחריג תכניות פרטיות. כל יתר הנתונים המתקבלים מהמסלוקה נמסרים רק לחבר. *חשוב לציין כי אין במסירת המידע כדי לפגוע במי מהחוסכים והוא אינו יכול לפעול בחשבונות הפנסיה והביטוחים שלו, אלא לקבל מידע בלבד. זוהי תכליתו היחידה.

תמונת מצב אישית- לאחר שיערך המיפוי, תתקבל תמונה ברורה לגבי התחייבויות הקיבוץ ולגבי מצבו הפנסיוני של כל חבר. יהיה ניתן להפיק עבור החבר דו"ח אישי וכל חבר שמעוניין יוכל לקיים פגישה אישית עם נציג חברת "טנא" בה יוסברו לו זכויותיו וצבירותיו, אפשרויות שיפור בתוכניות שעל שמו, ומענה על שאלות.

איך זה הולך להתבצע:

"טנא-מבט" תרכז את כל הנתונים בתוכנה יחודית המשמשת להפקת דוחות אקטואריים. המידע הרלוונטי כולל חיסכון בקרנות פנסיה, בביטוח מנהלים, בקופות גמל ובקרנות השתלמות (לגבי קרנות השתלמות הנתון הרלוונטי הוא רק לגבי כספים שנצברו עד יום השינוי).

בהמשך לשיפור מערכות המידע הפנסיוניים והביטוחים שלנו, ועל מנת להקל על תהליך, איסוף החומר והחתימה על מסמכי המסלוקה הפנסיונית יבוצע באופן דיגטלי דרך הטלפון הנייד של החברים ו/או דרך המייל האישי שלכם.

בתאריך ט' טבת, 17.12.18 בשעה 11:00 - יישלח לכל החברים לטלפון הנייד הודעת אס אס וגם הודעת מייל ובתוכה קישור לצורך החתימה על המסלקה. עם קבלת הקישור יש לפתוח את הקישור ולהמשיך בהתאם להנחיות.

ההנחיה תכלול גם חתימה שלכם על גבי הטלפון הנייד עם האצבע, ניתן לחתום על גבי הטלפון עם האצבע או על מסך המחשב עם העכבר למי שחותם במייל.

חברים שלא יצליחו להיכנס ולחתום או שאין ברשותם כתובת מייל או טלפון חכם מתבקשים לפנות לגדי סמואל בטלפון 052-5340566 או במייל gadisamuel16@gmail.com בנוסף בכל שאלה או הבהרה ניתן לפנות לאבי הלפרין מרכז הפנסיה בטלפון 052-6043265.

אבי הלפרין ומזכיר רכטמן

עצמון'ס ממשל אלו

לחברים שלום.

יש מספר תפקידים בקהילה אותם אנו מנסים לאייש:

1. אחראית/אולס ספורט.
2. ריכוז תחום הסייעוד הביתי.
3. ריכוז חומ"ש.

ריכוז חומ"ש ואולס ספורט הינם תפקידים אותם ניתן לעשות במקביל לעבודה קיימת. תחומים אלו אמנם קטנים, אך בעלי השפעה על קהילתנו והעוסקים בהם ימצאו סיפוק במינוף איכות החיים בקיבוץ ולמען תושביו.

אלו המתלבטים או המעוניינים לברר פרטים נוספים מוזמנים לפנות להילה אור מנהלת משא או לתומר מנהל הקהילה, נשמח להסביר ולפרט.

הילה ומזכיר



לכל המצונ"נים / ות

בליל שבת תתקיים קבלת שבת משתפת במועדון לחבר.

תחילת קבלת שבת בשעה 16.45!

להתראות!

הלוות המארגן